

'Wij analyseerden onze relatie en breuk tot op het bot'

Tegenwoordig vormen ze enkel nog het cabaretduo Grof Geschud, maar drie jaar lang – of drieënhalf, er is discussie over – vormden Lander Severins (26) en Myrthe van Velden (26) ook een liefdeskoppel in een verhaal van aantrekken en afstoten. 'Wij kenden elkaar op zo korte tijd zo goed dat ik dacht: zit hier nog wel rek op?'

Tekst **Joke Van Caesbroeck**

Foto **Carmen De Vos**

maandag 10 oktober 2022 om 3.25 uur

Lander: 'Acht jaar geleden begon ik een cabaretopleiding aan de Koningstheateracademie in 's-Hertogenbosch. Ik zag Myrthe er auditie doen en had een coup de foudre. Alleen had ik op dat moment nog een lief, dus gaf ik er geen gevolg aan. Ik had ook niet de indruk dat Myrthe mij zag staan.'

Myrthe: 'In dat eerste jaar spraken we elkaar amper. We dachten beiden dat de andere ons stom vond. Lander leek altijd weg te lopen als ik in de buurt kwam (*lacht*).'

Lander: 'Heel puberaal allemaal.'

Myrthe: 'Ik vond Lander, in tegenstelling tot wat hij dacht, een lieve jongen, maar liefde op het eerste gezicht was het niet. Ik had een lief en keek niet op die manier naar hem. Pas in het jaar erna, toen we begonnen samen te werken, vielen onze oogkleppen af.'

Lander: 'We repeteerden vaak samen, kookten nadien en bleven nog wat hangen. Het was bijna alsof we samenwoonden. Terwijl onze relaties net stroef begonnen te lopen en uiteindelijk ook uit gingen.'

Twaalf laatste nachten

Myrthe: 'Het eerste stuk dat we samen maakten en speelden, was een soort liefdessoap die we parodieerden. Op het einde daarvan moesten we elkaar zoenen.'

Lander: 'De aantrekking was er in die mate dat we dachten: hebben wij die kus nu expres in dat stuk geschreven?'

Myrthe: 'Toen we het voor het eerst brachten voor een publiek, in een grote schouwburg, vroeg Lander: we zijn beiden verdrietig van onze gestopte relaties en hebben net een mooie voorstelling gespeeld, zouden we niet beter samen slapen vanavond? Ik deed nog even wat lastig, maar stemde dan in.'

Lander: 'Voor mij begon onze relatie toen.'

Myrthe: 'Ik reken pas vanaf een half jaar later, toen hij het me officieel vroeg – tijdens een voorstelling! Totaal over the top.'

Lander: 'Ik ben nogal teatraal van aard (*lacht*). En een romanticus.'

Myrthe: 'Het is altijd een twistpuntje gebleven: volgens mij zijn we drie jaar samen geweest, volgens Lander drie jaar en half.'

Lander: 'Het eerste jaar verliep heel goed. Maar ergens kort daarna maakte ik het uit, waarop we een soort knipperlichtrelatie begonnen. Ik denk dat we twaalf keer een "laatste nacht samen" hebben gehad.'

Myrthe: 'Het liep vooral mis omdat ik niet geloofde dat Lander van me hield. Mijn onzekerheid bracht onzekerheid bij hem teweeg. En dat mondde uit in een verhaal van aantrekken en afstoten. Tot ik in het kader van mijn theateropleiding naar Zuid-Afrika vertrok voor zes weken. Toen zei ik tegen Lander dat ik ermee wilde stoppen.'

Lander: 'Waarop ik – geen verrassing natuurlijk in de dynamiek tussen ons – zei: nee, ik wil verder met je. We hebben toen zes weken lang geen contact gehad, wat ik zwaar vond. Ik was nooit zo zeker van mijn stuk geweest, ik wilde echt met Myrthe verder. Ik heb zelfs op de zolder van mijn ouders een appartementje voor ons gebouwd. Geen haar op mijn hoofd dat eraan dacht dat Myrthe aan de andere kant van de wereld een andere beslissing had genomen.'

Afwijzing

Myrthe: 'Ik had besloten dat het zo niet verder kon. Ook had ik zelfonderzoek gedaan: hou ik nu van Lander, of van hoe zorgzaam hij is? Ik vind dat een aantrekkelijke eigenschap, maar vroeg me af of ik verliefd was op dat idee, of op Lander zelf.'

Lander: 'Toen ze terugkwam, stond ik aan de gate met rozen, ballonnen en liefdesbrieven voor elke dag dat ze was weg geweest, geheel in romantische modus, nerveus om haar eindelijk terug te zien. Toen ik haar zag, wist ik meteen dat zij iets anders had beslist, nog voor ze iets zei. De afwijzing stond op haar gezicht. Ze lachte toen ze me zag, maar het was een vriendelijk lachen, niet de euforie die je zou verwachten als je de man van je leven ziet staan na al die tijd.'

Myrthe: 'Pas in de auto naar huis besepte ik hoe Lander zich voelde. Hij zette een speciaal gemaakte playlist voor die terugrit op en begon te huilen. Dat had ik hem nog nooit zien doen om ons. Het overtuigde me ervan hoe graag hij me zag, iets waar ik altijd aan getwijfeld had. Het klinkt gek, maar daardoor wilde ik net wel met hem verder.'

Lander: 'Alleen is daar het zaadje geplant voor een onzekerheid die onze relatie daarna heeft bepaald: zegt ze ja of durft ze geen nee te zeggen? Zegt ze ja tegen mij, of zegt ze gewoon ja tegen mijn verdriet?'

Myrthe: 'We zijn nog twee jaar een koppel gebleven en telkens kwam die vraag terug. Hoe hard ik Lander ook wilde overtuigen, het leek nooit echt aan te komen. We maakten ook veel ruzie.'

Lander: 'Het is vreemd, alle ingrediënten waren er: aantrekking, en door de vele voorstellingen en korte nachten ook eenzelfde levensstijl en -ritme. En toch ging het niet. In die twee jaar hebben we ons eindeloos de vraag gesteld: wat is dat nu toch met ons?'

Myrthe: 'Maar net door ons levensritme eindigden die ruzies ook altijd in het midden van de nacht, waarop we op een bepaald moment besloten om te gaan slapen, 's ochtends spijt hadden, ontbijt maakten voor elkaar, repeteerden en 's avonds weer speelden. En zo gingen we door.'

Oude relatie

Lander: 'Die discussies en die dynamiek tussen ons leverden wel authentiek materiaal op voor onze voorstellingen met Grof Geschud, het cabaretduo dat we samen oprichtten. Op een bepaalde manier werkten die voorstellingen ook therapeutisch. Toen we in *Lijmen*, de voorstelling over onze relatie, zeiden dat we ondanks alles weer naar elkaar terugkeerden, werd dat iets echts. Daarom kóerden we ook telkens terug.'

Myrthe: 'In *Broeden*, onze tweede voorstelling, die over de definitieve breuk gaat, zeggen we avond na avond tegen het publiek dat het over is tussen ons. Daardoor wás het ook over. We speelden iets wat echt was, maar daardoor werd het nog echter.'

Lander: 'Als je iets avond na avond tegen honderden mensen zegt, dan wordt dat waarheid. Zelfs nu nog, als we de voorstelling spelen, word ik elke avond opnieuw gedumpte. En hoewel we die laatste voorstelling iets te snel na de breuk hebben gemaakt, waardoor het heel intens was, heeft ze toch ook bijgedragen aan de verwerking.'

Myrthe: 'Uiteindelijk heb ik het, 732 dagen na die dag in de luchthaven, uitgemaakt. Lander zat eigenlijk te wachten tot ik dat zou doen.'

Lander: 'Omdat ik het de eerste keer had uitgemaakt, dacht ik dat we in een soort evenwicht zouden komen door nu die verantwoordelijkheid bij haar te leggen. Een rare kronkel in mijn hoofd was dat. Maar eentje die bewees dat ik misschien nog hoopte dat het goed zou komen. Pas toen Myrthe acht maanden later een nieuw lief had, had ik door dat het echt over was.'

Myrthe: 'Even was er sprake van dat we ook met Grof Geschud zouden stoppen, maar dat hebben we gelukkig niet gedaan.'

Lander: 'Ik heb intussen ook een nieuw lief. Dat we beiden relationeel opnieuw geluk hebben gevonden, heeft er toe bijgedragen dat we verder konden maken en spelen.'

Myrthe: 'Om *Broeden* te schrijven, zijn we vorig jaar, kort na de breuk, drie weken naar La Lande in Frankrijk getrokken. Lander heeft daar een stuk land en een klein theater. Tijdens onze relatie was dat een fijne plek geweest, een oase, nu was het de hel.'

Lander: 'Heel confronterend. We deden er improvisatiesessies van bijna twee uur waarbij we elkaar vragen stelden als: "wanneer in de relatie dacht jij dat het echt hopeloos was geworden?" Wij hebben onze relatie tot op het bot geanalyseerd, dat is iets wat mensen nadat ze uiteen zijn gegaan, normaal gezien niet doen.'

Myrthe: 'Ook tijdens onze relatie, en tijdens het maken van onze eerste voorstelling, gingen we daar ver in. Ik weet nog dat ik tegen Lander zei dat wij elkaar na één jaar beter kenden dan vele koppels pas na 25 jaar.'

Lander: 'Myrthe vond dat altijd iets positiefs, terwijl ik mezelf afvroeg hoeveel rek er eigenlijk op zo'n relatie zit, als je samen zo snel veroudert.'

Myrthe: 'Wij maakten ook heftig ruzie. Zonder rem op. Maar het vreemde was dat als we daar zo tegen elkaar stonden te schreeuwen, dat we ook altijd wel wisten dat de ander eigenlijk gelijk had.'

Lander: 'In ruzies denk ik vaak dat ik in mijn gelijk sta, maar met Myrthe dacht ik zo vaak: shit, wat ze zegt is waar, zij kijkt recht door me heen. Dat ze me doorhad, maakte me dan nog kwader (*lacht*).'

Myrthe: 'Wij hadden een relatie van 25 jaar geconcentreerd in drie jaar.'

Lander: 'Drieënhalf!'